

Οφειλόμενη απάντηση σε εφησυχάζοντα (;) Μητροπολίτη

/ [Γνώμες](#)

Με ανοικτή επιστολή ο Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ Ιερώνυμος απαντά σε πρόσφατη επιστολή που δημοσιοποιήθηκε εναντίον του από Ιεράρχη που δεν κατονομάζει και σύμφωνα με την οποία τον κατηγορεί για τις αναφορές του και τις θέσεις του για το εμβόλιο.

Το θέμα δημιουργήθηκε σύμφωνα πάντα με το άρθρο του Σεβασμιωτάτου, από τις θέσεις που εξέφρασε ο ίδιος για τον εμβολιασμό και μάλλον γνωστοποιήθηκαν λανθασμένα από περιφεριακή εφημερίδα με αποτέλεσμα να δώσει αφορμή για την αντίδραση άλλου Ιεράρχη.

Η πέτρα του σκανδάλου σύμφωνα με το άρθρο του Μητροπολίτη Λαρίσης ήταν ο τίτλος της περιφεριακής εφημερίδας που έλεγε:

«”Ο Θεός μᾶς ἔδωσε τό ἐμβόλιο!” Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης “ξαναχτυπᾷ” δίχως ἔλεος!».

Πάντως δεν είναι η πρώτη φορά που οι απόψεις για το εμβόλιο δημιουργεί διχασμό και διαφωνίες σε ολόκληρη την κοινωνία αλλά ακόμη και στην εκκλησία όπου

πολλές φορές ο κόσμος προσφεύγει για να πάρει απαντήσεις και τελικά παραμένει σε πλήρη σύγχυση.

Το άρθρο που ακολουθεί το δημοσιεύουμε ολόκληρο στη σελίδα μας ώστε να μπορούν να κατανοήσουν οι αναγνώστες μας το πραγματικά μεγάλο πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί στην κοινωνία.

Οι απόψεις που δημοσιεύουμε κατά διαστήματα ή οι διαφωνίες αποτελούν μέρος της ενημέρωσης για θέματα που απασχολούν την κοινή γνώμη και δεν εκφράζουν την συντακτική μας ομάδα.

Διαβάστε το άρθρο

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Σᾶς εὐχαριστῶ πού τιμήσατε τήν ἐλαχιστότητά μου μέ «ἀνοικτή ἐπιστολή». Ἦδη ἀποροῦσα γιατί ἀργήσατε. Σᾶς εὐχαριστῶ καί γιά τήν καλή σας διάθεση, μέ ἀναφορά στήν διακονία μου στήν Ἱερά Σύνοδο, καί γιά τούς χαρακτηρισμούς σας, τόσο γιά ἐκείνους πού ἀφοροῦσαν στό τότε, ὅσο καί γιά ἐκείνους πού ἀφοροῦν στό τώρα. Μᾶλλον δέν ἀξίζω τούς πρώτους, ἐνδεχομένως νά μοῦ ἀξίζουν χειρότεροι ἀπό τούς δεύτερους.

Ἐπιτρέψτε μου, παρά ταῦτα, νά ἀπαντήσω, πρῶτον γιατί δέν θέλω νά ἐκληφθεῖ ἡ ἐκ μέρους μου σιωπή ὡς περιφρόνηση πρός τό Σεπτό Πρόσωπό Σας. Δεύτερον, γιατί πάντα θαύμαζα τήν μαχητικότητά Σας (ἀκόμη κι ὅταν διαφωνοῦσα μαζί Σας, ὅπως τώρα). Τρίτον, γιατί ὅπως Ἑσεῖς προσπαθεῖτε νά μέ βγάλετε ἀπό τήν «οἰκτρά πλάνη» στήν ὁποία κατά τήν ἄποψή Σας ἔχω ἐμπέσει, ἔτσι κι ἐγώ θέλω νά Σᾶς παρακαλέσω νά μελετήσετε καλύτερα τά ὅσα ὑποστηρίζετε καί τίς πηγές, στίς ὁποῖες στηρίζεστε, γιά νά καταλάβετε πόσο ἐκτίθεσθε σέ ἡλικία πού δέν ἐνδείκνυται γιά τέτοιες ἐνασχολήσεις. Διότι ὅπως Ἑσεῖς ἐπικαλεῖσθε τά πρεσβεῖα Σας στήν Ἀρχιερωσύνη καί τό ἀρχιερατικό χρέος νά ὀρθοτομοῦμε τόν λόγο τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἀληθείας, «δηλ. νά μή διδάσκουμε στό Λαό τοῦ Θεοῦ ἀνακρίβειες ἢ καί ψευδεῖς διδασκαλίες», ἐπικαλούμενος κι ἐγώ τό δεύτερο, ἀλλά καί τήν σοφή λαϊκή παροιμία πού λέει πῶς «τά στερνά τιμοῦν τά πρῶτα», δηλαδή ὑπάρχει κίνδυνος στά γεράματα νά ἀνατιναχθοῦν οἱ κόποι μιᾶς ζωῆς, πράγμα τό ὁποῖο ἀπεύχομαι γιά Ἑσᾶς, ἔρχομαι νά προσπαθῇσω νά Σᾶς μεταπείσω στά λάθος πιστεύματα (εὐτυχῶς ὄχι θεολογικά, μιᾶς πού τό ἐμβόλιο δέν εἶναι θεολογικό ζήτημα, ἀλλά ὑγειονομικό), τά ὁποῖα μᾶλλον Σᾶς ὁδηγοῦν σέ λάθος ἐνέργειες καί συμπεράσματα.

Μέ καλεῖτε σέ μετάνοια καί διόρθωση ἡμαρτημένων, ὅπως γράφετε, διότι δῆθεν εἶπα ὅτι «Θεόσταλτο εἶναι τό ἐμβόλιο κατά τοῦ covid».

Εύτυχῶς ἔχετε τό θάρρος νά παραδεχθεῖτε πῶς δέν τό εἶπα, ἀλλά ἔτσι ἔγραψε ὅτι εἶπα ἡ γνωστή γιά τόν προσανατολισμό καί τήν ποιότητά της ἔφημερίδα «Ἐλεύθερη Ὦρα». Σεῖς δέ πού εἴστε τακτικός ἀναγνώστης καί παραπέμπετε συχνά γιά νά στηρίξετε τίς ὑποθέσεις Σας σέ ἄρθρα τῆς ἔφημερίδας αὐτῆς, ἀντί νά ἀπευθυνθεῖτε στήν ἔφημερίδα καί νά ἀπαιτήσετε νά ἀναθεωρήσει τό ἡμαρτημένο πρωτοσέλιδό της τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 2021, μέ τό ὁποῖο ὑπό τόν τίτλο «"Ὁ Θεός μᾶς ἔδωσε τό ἐμβόλιο!" Ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης "ξαναχτυπᾷ" δίχως ἔλεος!», βάζει στό στόμα μου λόγια πού δέν εἶπα, ἀντί αὐτοῦ πέραν πάσης προσδοκίας ζητᾶτε ἀπό ἐμένα νά ἀναθεωρήσω... Ἀποφεύγω χαρακτηρισμούς γιατί διατηρῶ ἀκέραιο τόν σεβασμό μου πρὸς τήν Ἀρχιερωσύνη καί τήν μέχρι τώρα πορεία Σας.

Περαιτέρω, ἐν γνώσει Σας ὅτι δέν εἶπα τήν παραπάνω φράση, οἰκοδομεῖτε ἐπί αὐτῆς ὅλην τήν προβληματική ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἁρθρου Σας. Πρίν Σᾶς ἀναλύσω γιατί πιστεύω ὅτι εἶναι προβληματική ἡ ἐπιχειρηματολογία Σας, ἐπιτρέψτε μου νά ξεκαθαρίσω τί πιστεύω γιά τό ἐμβόλιο, ὅπως τό δημοσιοποίησα στόν λαρισαϊκό λαό μέ ἄρθρο μου στήν ἔφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ τῆς Λάρισας τήν 26η Ἰουλίου 2021 ὑπό τόν τίτλο: «Πάλι Διχόνοια;», ἀπό ὅπου καί τά ἀποσπάσματα: «(...) ἐπιθυμῶ νά ξεκαθαρίσω τό αὐτονόητο, ὅτι μέ ἐκφράζει καί μέ δεσμεύει ἀπόλυτα ἡ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 13ης Ἰουλίου 2021, ἡ ὁποία παρουσιάζεται ἀναλυτικά τόσο στό Δελτίο Τύπου τῆς Συνόδου τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅσο καί στό σχετικό Ἀνακοινωθέν, ἀλλά καί στήν Ἐγκύκλιο πού διαβάστηκε τήν Κυριακή 25 Ἰουλίου 2021 σέ ὅλους τούς Ἱερούς Ναούς τῆς χώρας, καθὼς καί στό ἔντυπο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟ, τά ὁποῖα μπορεῖ ὁ καθένας νά βρεῖ στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου. (...) τό ἀντι-ἐμβολιαστικό κίνημα στήν παγκόσμια ἔκφρασή του δέν εἶναι τόσο ἀθῶο ἢ τόσο ἀπλό, οὔτε σχετίζεται μόνο μέ τήν παροῦσα συγκυρία ὅπως ἀφελῶς πιστεύουν κάποιοι. Ἐκμεταλλεύεται τίς συνθηκὲς τῆς πανδημίας, ὅπου κυριαρχοῦν ὁ φόβος καί ἡ καχυποψία, καθὼς καί τό γεγονός ὅτι τά ἀντι-COVID ἐμβόλια δέν ἔχουν ἀκόμη τήν ἐκτεταμένη χρονικά ἐφαρμογή καί παρατήρηση τῶν ἀποτελεσμάτων τους, γιά νά ἀναπτύξει θεωρήσεις ἐπιστημονοφανεῖς, νά ἐπικαλεστεῖ πιθανότητες, νά φανταστεῖ σκοτεινές πτυχές καί ὑποπτα σχέδια, ὥστε νά ἀρνηθεῖ τά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης μας συνολικά καί νά ὑπονομεύσει ἱατρικὲς πρακτικὲς πού μεταπολεμικά ἔσωσαν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ἰδίως περιορίζοντας τήν θνησιμότητα στήν παιδική ἡλικία. Ἀπό τά παραπάνω, εὐκόλα καταλαβαίνει κανεὶς ὅτι τό ζήτημα τῶν ἐμβολίων δέν εἶναι θεολογικό, δέν ἔχει νά κάνει μέ τό Δόγμα ἢ τή Λατρεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δέν εἶναι ἀποκλειστικά Ἑλληνικό ἢ ἔθνικό, εἶναι πρῶτιστα ὑγειονομικό, τείνει ὅμως, νά ἐξελιχθεῖ σέ μεῖζον πολιτικό, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἡ σκοπιμότητα ἢ ἡ ὑστεροβουλία κάποιων τό ἐμπλέκουν στοὺς διεθνεῖς καί τοὺς ἐγχώριους πολιτικούς τους χειρισμούς, καθιστῶντας το εὐκόλο πεδίο

άντιπαράθεσης.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία δέν ἐμπλέκεται ἄμεσα, ἀλλά ἔμμεσα, καθώς τά θέματα τῆς καθημερινότητας ἢ τῆς προστασίας τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου διέρχονται μέσα ἀπό τήν ἠθική της, τόν τρόπο ζωῆς πού προτείνει, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νά μήν ἐγκλωβίζεται στά στενά ὅρια τῆς βιολογικῆς του ὑπαρξης καί τῶν ἀναγκαιοτήτων της, ἀλλά διασώζοντας τήν ἐλευθερία του νά ἐκλεπτύνει τήν προσωπικότητά του καί νά καλλιεργεῖ μιά οὐσιαστική πνευματικότητα. Κι ἐκεῖ οἱ Ἀρχές τῆς Παράδοσής μας, τοῦ φρονήματος τῶν Πατέρων μας, τῶν Ἱερῶν μας Κανόνων, μᾶς ἐπιβάλλουν διπλό σεβασμό, ἀφ' ἑνός πρὸς τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἀφ' ἑτέρου πρὸς τήν ἐπιστήμη καί μάλιστα τήν ἱατρική. Οἱ δύο αὐτές θεμελιώδεις θεωρήσεις ὑπαγόρευσαν, ὄχι μόνο στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀλλά στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνά τόν κόσμο, μιά συμπεριφορά καί στάση πού κάποιοι στήν ἄγνοια ἢ τήν ἀμάθειά τους ἔσπευσαν νά κατακρίνουν, δέν ἦταν ὅμως, τίποτε παραπάνω παρά ἡ ἔκφραση τῆς αὐτοσυνειδησίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ πιστή τήρηση τῆς Ἱεροκανονικῆς Της Παράδοσης καί ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης καί τῆς μέριμνάς της γιά τόν σύγχρονο ἄνθρωπο. Τό εἶχαμε ξαναγράψει, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς νά ἔχει ἕνα ὁρατό διοικητικό κέντρο ἐπὶ γῆς, διὰ τῶν κατὰ τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἔλαβε τά ὅμοια μέτρα ὑγειονομικοῦ ἐνδιαφέροντος καί συμπεριφέρθηκε ἐννοεῖται, ἀσχέτως ἐπὶ μέρους κρατικῶν ἐντολῶν καί ἐπιχώριας πολιτικῆς. Καί ἀφοῦ ἀπέκρουσε τήν θρησκοληψία καί τόν φανατισμό τῆς ἀμάθειας καί τῆς ἐμπάθειας στό ζήτημα τῆς μάσκας, ἔρχεται τώρα νά συστήσει τόν ἐμβολιασμό, ὄχι ὡς πανάκεια, ἀλλά ὡς ἕνα ὄπλο ἰσχυρό, ὡς ἕνα μεγάλο βῆμα στήν προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητας νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν μάστιγα πού τήν πλήττει ἐδῶ καί ἐνάμιση ἔτος. Νά συστήσει, ὄχι νά ἐπιβάλλει! Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία γνωρίζει νά σέβεται τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία, τήν ὁποία μέ πάθος ὑπηρετεῖ, καλλιεργεῖ καί ἐξελίσσει. Γι' αὐτό καί ὁ,τιδήποτε τό ὑποχρεωτικό, εἶναι πάντα θέμα εἰδικοῦ προβληματισμοῦ. Γενικά, ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καλεῖται νά πείσει, νά προτρέψει, νά παρακαλέσει, ὄχι ὅμως νά ὑποχρεώσει σέ συγκεκριμένη κατεύθυνση. (...)». Τό ἄρθρο μου αὐτό Σᾶς τό εἶχα στείλει διὰ τοῦ ταχυδρομείου νωρίτερα αὐτόν τόν μῆνα, ὅταν μοῦ κάνατε τήν τιμὴ ὡσαύτως διὰ τοῦ ταχυδρομείου νά μοῦ ἀποστείλετε ἄρθρο Σας στήν ἐφημερίδα «Νέοι Ἄνθρωποι» τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 2021, μαζί μέ τήν «Ἐλεύθερη Ὥρα» τῆς ἴδιας ἡμέρας.

Καί πᾶμε στά ἐπιχειρήματά Σας. Μοῦ γνωστοποιεῖτε ὅτι: «κατά τό ἔτος 1981 ἐτέθη σέ κυκλοφορία μία μελέτη μέ τόν τίτλον «The Eyes of Darkness» τοῦ συγγραφέως Dean Koontz». Σοβαρά τώρα; Μελέτη τό μυθιστόρημα ἐπιστημονικῆς φαντασίας; Καί ποιός ὁ συγγραφέας; «Ο ΝΤΙΝ ΚΟΥΝΤΖ γεννήθηκε καὶ μεγάλωσε στὴν Πενσυλβάνια τῶν ΗΠΑ. Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πιο ἐπιτυχημένους συγγραφεῖς παγκοσμίως. Ἐχει μεταφραστεῖ σὲ 38 γλώσσες, καὶ οἱ συνολικὲς πωλήσεις τῶν

έργων του ξεπερνούν τα 450.000.000 αντίτυπα. Δεκατέσσερα από τα έργα του έφτασαν στην πρώτη θέση στη λίστα των μπεστ σέλερ των New York Times. Μερικά από τα γνωστότερα μυθιστορήματά του είναι τα εξής: Φαντάσματα, Ο εφιάλτης παραφυλάει, Νύχτες τρόμου, Το κρησφύγετο. Το περιοδικό Rolling Stone τον έχει χαρακτηρίσει «τον πιο δημοφιλή συγγραφέα έργων αγωνίας της Αμερικής». Ζει στη Νότια Καλιφόρνια με τη σύζυγό του Γκέρντα. (Από την ιστοσελίδα των εκδόσεων ΨΥΧΟΓΙΟΣ)». Πόσες φορές έργα έπιστημονικής φαντασίας συνέπεσαν μέ κατοπινές έφευρέσεις ή εξέλιξεις! Δηλαδή, ό Ιούλιος Βέρν κατά την άποψή Σας τί είναι; Κι αυτός «προάγγελος των Δυνάμεων του Διαβόλου»; Παρακαλώ αναλογιστείτε αν Σας τιμᾷ νά επικαλεστείτε έναν συγγραφέα μυθιστορημάτων έπιστημονικής φαντασίας όταν αναφέρεστε σέ θέματα πανδημίας, όνομάζοντας μάλιστα τό μυθιστόρημά του «μελέτη»!

Κι ή αναφορά στην προσβολή του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ. Χρυσοστόμου από τόν κορωνοϊό ένῶ ήταν πλήρως έμβολιασμένος, θέλω νά πιστεύω ότι είναι προϊόν κακής πληροφορήσεώς Σας. Ό ίδιος ό Πολυσέβαστός μου Άγιος Πατρών, αναφερόμενος στή νοσηλεία του, τόνιζε έπανειλημμένως πώς οί γιατροί του έλεγαν ότι αν δέν είχε έμβολιαστεί ή εξέλιξη της υγείας του θά ήταν διαφορετική. Άρα μάλλον χάρη στόν ολοκληρωμένο έμβολιασμό του άπεφεύχθησαν τά χειρότερα.

Γιά νά μήν έπεκτείνω πολύ την άπάντησή μου καί Σας κουράσω, θά άποφύγω νά άποδομήσω τά δημοσιεύματα των έφημερίδων «Έλεύθερη Ώρα» καί «Μακελειό», τά όποια σωρηδόν μου παραθέτετε, μέ μόνην την παρατήρηση ότι καταλαβαίνετε νομίζω, πώς δέν άποτελοῦν έπιστημονικά περιοδικά καί μάλιστα ιατρικά... Όπωςδήποτε δέν καταφεύγει σέ αυτά γιά νά ενημερωθεῖ ή έπιστημονική κοινότητα, ούτε τά ίδια ισχυρίζονται ότι δημοσιεύουν συνολικά άπόψεις καί δηλώσεις έπιστημόνων. Είναι προφανές ότι δημοσιοποιούν μονομερῶς ότι ταυτίζεται ή πιστεύουν ότι ταυτίζεται πρός την άποψή τους, βάζοντας κατά τά λοιπά στό στόμα ανθρώπων λόγια πού δέν είπαν, όπως από την άρχή της παρούσας είχαμε την εὔτυχία νά διαπιστώσουμε... Έπομένως καί τά έπ' αυτών έδραζόμενα συμπεράσματά Σας ή καί οί έξ αυτών άπορρέοντες χαρακτηρισμοί ως πρός έμένα, μάλλον κλονίζονται (είναι ό,τι πιό ούδέτερο καί πρός Έσας άπονέμον σεβασμό, μπορώ νά σκεφθῶ).

Ός πρός τό έπιχείρημά Σας ότι «στηρίζω την Κυβέρνηση», αν παρακολουθούσατε τά λεγόμενα καί γραφόμενά μου (τά όποια εὔτυχῶς δέν θά βρεῖτε στην «Έλεύθερη Ώρα» καί τό «Μακελειό»), θά κατανοούσατε ότι μέ άδικείτε. Στό άνωτέρω μνημονευόμενο άρθρο μου, μέ άφορμή συγκέντρωση κατά του υποχρεωτικού έμβολιασμού στή Λάρισα αλλά καί την έπίκληση έκ μέρους του Πρωθυπουργού του

άρθρου 25 παρ. 4 του ισχύοντος Συντάγματος, έγγραφα πάλι: «Όλοι αυτοί όμως, δέν συνενώθηκαν μόνον έπειδή κάποιοι τούς προσκάλεσαν. Συγκεντρώθηκαν καί έπειδή κάποιοι τούς απογοήτευσαν ή τούς διέψευσαν. Είμαι πανθομολογούμενο ότι οί φωτογραφίες διάφορων άναγνωρίσιμων από ποικίλους χώρους στην άρχή του έμβολιασμού, περισσότερο έβλαψαν παρά βοήθησαν. Δέν είναι δυνατό νά προσπαθείς νά προωθήσεις ένα τόσο σοβαρό θέμα για την θωράκιση της δημόσιας υγείας μέ επικοινωνιακές μεθόδους τύπου διαφημιστικής καμπάνιας ή έπιπέδου προεκλογικής έκστρατείας. Πότε άναδείχθηκε ή σημασία του έμβολιασμού μέ έπιχειρήματα; Ποιός μίλησε υπεύθυνα; Πότε έγινε προσπάθεια νά πειστούν κι όχι νά παρασυρθούν οί πολίτες; Ή διάθεση κάρτας μέ συγκεκριμένο ποσό στους νέους πού έμβολιάσθηκαν, εύκολα έρμηνεύθηκε ως άπόπειρα χρηματισμού καί έξαγοράς τους. **Πώς μπορούμε νά προσβάλουμε τόσο εύκολα τά νειᾶτα της πατρίδας μας θεωρώντας ότι «παζαρεύουν» ή «ξεπουλιούνται»;** Δέν περνᾷ κᾶν άπο το μυαλό όρισμένων ότι οί νέοι μας έχουν ευαίσθησιες καί φιλότιμο; Τί ήθος τούς διδάσκουμε; Ήδη ξεκίνησε νά γίνεται λόγος καί για λήψη διοικητικών μέτρων έναντίον όσων άποκρούουν τόν έμβολιασμό. (...) σέ επίπεδο δημοκρατικού Κράτους Δικαίου, στή χώρα πού θεσμοθέτησε την έλευθερία του λόγου, γέννησε την δημοκρατία καί άγωνίσθηκε πάντα άγῶνες δίκαιους καί ιερούς, δέν έπιτρέπεται νά τιμωρεῖται ή άποψη, νά ποινικοποιείται ή διαφορετικότητα ή νά άναδεικνύεται ποικιλοτρόπως ή κρατική έκδικητικότητα στους όποιους διαφωνούντες. Πρόσφατα έγινε έπίκληση του άρθρου 25 παρ. 4 του Συντάγματος της χώρας μας. Μιά πρώτη παρατήρηση, για νά φτάσεις στην παράγραφο 4 πρέπει πρώτα νά περάσεις από τίς παραγράφους 1, 2 καί 3. (...)

Έπομένως, τό Κράτος δικαιούται νά αξιώνει από όλους τούς πολίτες την έκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής καί έθνικής αλληλεγγύης, αλλά καί υποχρεούται νά έγγυᾶται τά δικαιώματα του άνθρώ- που ως άτομου καί ως μέλους του κοινωνικού συνόλου, καθώς καί την άρχή του κοινωνικού Κράτους Δικαίου, ένῶ τά κρατικά όργανα υποχρεούνται νά διασφαλίζουν την άνεμπόδιστη καί άποτελεσματική άσκηση τους. Μέ άλλα λόγια, τό Κράτος δέν μπορεί νά στρέφεται τιμωρητικά έναντίον άπόψεων, έπομένως δέν μπορεί νά μελετᾷ άναστολή εργασιακής σχέσης μέ ταυτόχρονη άφαίρεση της ασφαλιστικής κάλυψης για μή έμβολιασμένο υγειονομικό άμοιβόμενο από τό δημόσιο, όταν έχει την δυνατότητα μετάταξης. Περαιτέρω καί στόν ιδιωτικό τομέα, όπου δέν υπάρχουν οί αντίστοιχες δυνατότητες, πάλι τό Κράτος θά μπορούσε μέσω προγραμμάτων, νά διευκολύνει την μετακίνηση εργαζομένων σέ θέσεις εργασίας όπου δέν υφίσταται έπαφή μέ άλλους καί δέν δημιουργείται κίνδυνος ζωής. Εάν θέλουμε νά είμαστε ειλικρινείς μέ τούς έαυτούς μας, ή όλη εξέλιξη του σημαντικού ζητήματος των έμβολίων οίκοδομήθηκε επάνω στην φυσιολογική κόπωση των πολιτών από τά μέτρα κατά της πανδημίας καί την εξέλιξή της σέ άγανάκτηση καί όργή. Κάποιοι

ἐπικαλούμενοι τήν ἀναγκαιότητα τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἔσπευσαν νά πιέσουν μέ ὄρους ὑποχρεωτικότητας καί φόβου, χωρίς νά προνοήσουν νά ἐκτονώσουν τή συσσωρευμένη κοινωνική ἔνταση. Εἶναι ἀλήθεια πώς κάποιους τούς πιέζει ἡ εὐθύνη τους καί ἐνεργοῦν μονοδιάστατα. Εἶναι ἀλήθεια πώς δέν ἀφήνουμε χῶρο στήν ἐπιστημονική κοινότητα νά πραγματοποιήσῃ τό ἔργο της καί νά ἀναπτύξῃ τά ἐπιχειρήματά της σέ συνθῆκες ἀπροκατάληπτες (παρεμπιπτόντως τά Δελτία Τύπου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου Λάρισας τῆς 12ης Ἰουλίου καί τῆς 16ης Ἰουλίου 2021 εἶναι μνημειώδη στήν ἐπιχειρηματολογία τους). Εἶναι ἀλήθεια πώς ἄλλοι αἰσθάνονται νά πνίγονται καί ἀντιδροῦν σπασμωδικά.

Ἡ μεγαλύτερη ἀλήθεια εἶναι πώς δέν συζητᾶμε νηφάλια καί σοβαρά, ἀλλά μέ ὄρους ὑποταγῆς τοῦ ὅποιου ἄλλου στό δικό μας πείσυμα. Κι αὐτό εἶναι τό ἐπικίνδυνο. Δημιουργεῖται ἐμφυλιοπολεμικό κλίμα διχασμοῦ, διαίρεσης, διχόνοιας τήν κρίσιμη στιγμή πού δέν τό χρειαζόμαστε καθόλου, ἀντίθετα ἔχουμε ἀνάγκη τήν μεγαλύτερη δυνατή συναίνεση γιά νά ξεπεράσουμε τήν δύσκολη περίοδο τῆς πανδημίας. Μέ ἄλλα λόγια, τό μεγαλύτερο ἀγαθό πού πρέπει νά προστατεύσουμε σήμερα εἶναι ἡ ἐνότητά μας. Γι' αὐτό «στῶμεν καλῶς»!.

Μετά τά παραπάνω, νομίζω ὅτι κι ἐγώ μπορῶ νά ἀπορῶ «τίς Ὑμᾶς ἐβάσκανεν;» καί νά Σᾶς παρακαλέσω νά διαβάσετε ὡς ἀπάντηση τό ἴδιο Ἀγιογραφικό κείμενο πού μοῦ παραθέτετε, δηλαδή τούς πέντε πρώτους στίχους τοῦ τρίτου κεφαλαίου τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Στήν παρατήρησή Σας δέ ὅτι: «Στίς παλαιότερες γενεές οἱ κληρικοί μας ὠδηγοῦσαν τούς πιστούς στήν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ μας καί ὄχι στά χέρια τῶν Κυβερνητικῶν παραγόντων καί τοῦ ἐπάρατου ἐμβολιασμοῦ!», θέλω νά διευκρινίσω πώς κι ἐγώ στήν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ μας θέλω νά ὀδηγήσω τούς ἀνθρώπους, ἀλλά ὄχι πρὶν τήν ὥρα τους...

Σεβασμιώτατε Γέροντα.

Σᾶς παρακαλῶ καταλάβετε ὅτι πολλά ἀπό τά ὅσα ὑποστηρίζετε δέν εἶναι δικά Σας, ἀλλά Σᾶς τά ἔχουν περάσει τεχνηέντως ἄλλοι. Καί πάλι στό παραπάνω ἄρθρο μου ἔγραφα γιά τά ὅσα κυκλοφοροῦν ἀπό κύκλους συνειδητῶν ἀρνητῶν τοῦ ἐμβολίου ὅτι: «(...) συνιστοῦν συνομωσιολογία, θρησκοληψία καί κατάλυση τοῦ Κράτους (ιδίως τοῦ Κράτους Δικαίου). **Τή στιγμή αὕτη ἔχει ἀναπτυχθεῖ ἓνας ιδιότυπος συγκρητισμός, κατὰ τόν ὁποῖον ἔχουν ληφθεῖ ἀπό διάφορα ἰδεολογικά ρεύματα καί θρησκευάματα στοιχεῖα πού χρησιμοποιοῦνται σωρηδόν.** Ἀπό τήν Ὁρθοδοξία ἐκμεταλλεύονται τόν προφητικό λόγο καί τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Παΐσιου βάζοντας στό στόμα του λόγια πού ποτέ δέν εἶπε, ἀπό τήν δεξιά ἐκμεταλλεύονται τήν εὐαισθησία «στήν προστασία τῆς πατρίδας καί τῆς ἀναλλοίωτης ταυτότητάς της», ἀπό τήν ἀριστερά στηρίζονται στήν «ἀντίσταση κατὰ τῶν ἀντιλαϊκῶν πολιτικῶν» πού

πάντα αναπτύσσει ή εκάστοτε Κυβέρνηση «σέ συνεργασία μέ τά συμφέροντα». Στή συγκέντρωση τής Λάρισας είδα μαζί ανθρώπους τής Έκκλησίας, παλαιοημερολογίτες, διάφορους από τό φάσμα τής δεξιᾶς, διάφορους από το φάσμα τής αριστερᾶς, πανώ μέ μαῦρα καί πανώ μέ κόκκινα χρώματα...». Τί δουλειά έχετε Έσείς μέ ὅλα αὐτά; Παραιτηθήκατε γιά νά έφησυχάσετε καί νά έτοιμαστείτε, ὅπως είχατε πεί, γιά τήν σπουδαιότερη στιγμή τής ζωῆς, τόν θάνατο. Γιατί δέν τό τηρείτε; Μέ αναγκάζετε νά δαπανῶ χρόνο γιά νά αναιρέσω έπιχειρήματα τά ὁποῖα δέν ταιριάζουν σέ ἕναν συνετό καί πολιοῖ Ιεράρχη. Προσπαθῶ νά Σᾶς πείσω νά προφυλάξετε τόν Έαυτό Σας καί νά μήν εκτίθεσθε. **Δυστυχῶς τό κάνω δημόσια γιατί Έσείς δώσατε τήν άφορμή επικαλούμενος μάλιστα τό άγαπητό Σας: «τά δημοσίως λεγόμενα καί πραττόμενα, δημοσίως πρέπει καί νά έλέγχωνται»** (ΕΠΕ, 23,393). Δέν πρόκειται νά τό ξανακάνω, ἄν καί γνωρίζω ὅτι θά επανέλθετε, ὄχι γιατί Σᾶς περιφρονῶ, αλλά γιατί δέν θέλω νά Σᾶς εκθέτω καί νά δίνω δικαίωμα νά γράφουν κάποιοι στά σχόλια μέ χαιρεκακία: «έπιτέλους βρέθηκε κάποιος νά τόν μαζέψει». Σᾶς διαβεβαιῶ λοιπόν, ὅτι επί τοῦ θέματος δέν πρόκειται νά επανέλθω σεβόμενος πολλά πράγματα, παρακαλῶντας Σας ὅμως, ταυτόχρονα νά σεβαστείτε Σεῖς πρῶτος τήν ιστορία Σας, τήν άγάπη Σας πρός τήν Έκκλησία, άλλα καί τήν πατρίδα καί τόν λάο της πού δοκιμάζεται δεινῶς ὄχι τόσο από τήν πανδημία, ὅσο από τό κλίμα φοβίας πού έχουν εξαπολύσει ὅσοι μέ περισσή έπιστημονοφάνεια σπεύδουν νά κεφαλαιοποιήσουν πολιτικά ὠφέλη από τήν παροῦσα κρίση εκμεταλλευόμενοι τήν καλή διάθεση πολλῶν σάν κι Έσᾶς.

Μέ υϊκή άγάπη καί άπειρο σεβασμό.